

Erhvervs- og vækstministeriet

København, 17. oktober 2016

Høringssvar vedr. forslag til ændring af Planloven

Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur arbejder for bevaring af de arkitektonisk og kulturhistoriske værdifulde bygninger, landskaber og bymiljøer i Danmark.

Ministerens forslag til ændringer i planloven har efter det oplyste til hensigt at fremme mulighederne for vækst og erhvervsudvikling i hele landet. Det er Landsforeningen ikke som sådan imod, men vi mener helt overordnet, at planlovens nuværende udformning allerede indeholder disse muligheder.

Detailhandel, kystnærhed og landzone

Grundtanken i det foreliggende forslag til ændring af planloven er at give kommunerne nye og friere muligheder i den fysiske planlægning - det gælder på detailhandelsområdet og i de kystnære områder.

På detailhandelsområdet fjernes med lovforslaget en lang række begrænsninger for den kommunale planlægning. Resultatet er et stort set ureguleret "marked", der vil resultere i, at detailhandlende lokaliserer sig uden for bymidten. De såkaldte aflastningscentre bør kun accepteres såfremt de ikke medfører en svækkelse af detailhandlen i de eksisterende bymidter.

Landsforeningen er generelt betænkelig ved forslagets bestemmelser om planlægning i de kystnære områder. Vi mener, at den nuværende planlov giver rigelige muligheder allerede.

I bemærkningerne til lovforslaget lægges der vægt på, at projekter i de kystnære områder ikke opføres isoleret i åbne områder, men placeres i forhold til eksisterende aktiviteter – f.eks. eksisterende bysamfund. En række af disse bysamfund rummer bevaringsværdige bygninger og kulturmiljøer, som der bør tages hensyn til i planlægningen af disse aktiviteter. Vi foreslår derfor at eventuelle projekter indpasses arkitektonisk under særlig hensyntagen til den omliggende natur, og landskab og kulturmiljøer".

Landsforeningen kan ikke gå ind for, at der gives mulighed for placering af nye sommerhuse i kystnærhedszonen.

Landsforeningen mener, at den planlagte lempelse af landzonen resulterer i øget pres på vort landskab og de mange nye bygninger, vil udviske grænsen mellem by og land. Et homogent landskab med uigennemtænkt planlægning bidrager ikke på den lange bane med mere værdi. Tværtimod.

Bevaringsværdige bygninger

Kulturmiljøer og bevaringsværdige bygninger udpeges og beskyttes på kommunalt niveau, og planlovgivningen er her af central betydning. I udmeldingen af statslige interesser i kommuneplanlægningen fremgår, at kommuneplanen skal indeholde en oversigt over bevaringsværdige bygninger, således at disse bygninger vil være omfattet af bygningsfredningslovens beskyttelse.

Mange kommuner har imidlertid ikke foretaget denne registrering i kommuneplanen, lige såvel som en del kommuner kun har registreret bevaringsværdige bygninger i en del af kommunen.

For at sikre de bevaringsværdige bygninger uafhængigt af udmeldinger af skiftende, mere overordnede nationale interesser, bør udpeging af bevaringsværdige bygninger som led i kommuneplanlægningen fremover ske med grundlag i selve planloven.

Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur finder, at det gennem lovforslaget (11a) bør fastlægges specifikt, at kommuneplanen skal indeholde en oversigt over og retningslinjer for bevaringsværdige bygninger, parallelt med lovens bestemmelser om kulturmiljø.

Ligeledes bør loven indeholde bestemmelser om, at der udarbejdes lokalplan med bevaringsbestemmelser for alle bymidter fra før 1536, parallelt med bygningsfredningslovens bestemmelse om, at alle bygninger fra før 1536 er fredede.

Høringsperioder

Landsforeningen er ikke enig i lovforslagets bestemmelser om en ændring af høringsperioden for planforslag fra otte uger til fire uger – i visse tilfælde helt ned til to uger.

En sådan ændring er i direkte modstrid med lovforslagets erklærede intentioner om borgerdeltagelse i planlægningen.

Det kan undre, hvad baggrunden er for et sådant hastværk i forhold til planer, som vil være grundlaget for bebyggelser, der vil stå generationer frem i tiden.

Landsforeningen er ligeledes meget betænkelig ved forslaget bestemmelser om en øget mulighed for kommunerne til at dispensere fra lokalplaner.

I de hidtidige bestemmelser har forudsætningerne for dispensation fra en lokalplan været, at dispensationerne ikke er i strid med lokalplanens formål.

Lokalplaner med bevaringssigte har et klart bevaringsmæssigt formål. Ændringer i sådanne planer – f.eks. tilladelse til nedrivning af bevaringsværdige bygninger – bør ikke ske gennem dispensationer, men ses i en sammenhæng i en ny lokalplan.

Med venlig hilsen

Karen Margrethe Olsen
Formand, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur